

til Lov om Tillægsbevilling for Fisanntsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872^a.

(Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 633—48; 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 5737 ff.)

Da Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 35 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommende Onsdag Kl. 12.

Man gif derpaa til den næste og sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af „Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til Lovene af 29de December 1857, 4de Januar 1861 og 22de Marts 1867 angaaende Fiskeriet i Limfjorden“.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 2229 ff; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B Sp. 843—56).

Foruden de i Betænkningen opførte Forslag var intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Jeg skal med Hensyn til Behandlingen af denne Sag bemærke, at det af et Mindretal stillede Forslag, der gaar ud paa, at Sagen skulde afgjøres ved en motiveret Dagsorden, først vil komme under Forhandling og Afstemning for sig. Derfom dette Forslag vedtages, er jo Sagen dermed endt; forlastes det derimod, gaa vi til de forskjellige Forslag til de enkelte Paragrafer og selve Paragraferne. — Det er saaledes det af Mindretallet stillede Forslag til en motiveret Dagsorden, der er under Forhandling. Jeg skal give Ordet til Stilleren af Forslaget, den 3die Landssthingsmand for 8de Kreds.

Brinck-Seibelin: Af Betænkningen vil det høie Thing have bemærket de Grunde, der have ledet mig til at maatte foreslaa den

motiverede Dagsorden, der for Diebliffet er under Forhandling. Til, hvad jeg saaledes i Betænkningen har anført, skal jeg endnu blot tillade mig at føie, at det forekommer mig, at, derfom Lovgivningsmagten overhovedet skulde besætte sig med at foretage Forandringer i den for saa ganske saa Nar siden vedtagne Lov af 22de Marts 1867 angaaende Ordningen af Fiskeriet i Limfjorden, saa maatte et dertil sigtende Lovforslag ikke blot være fremkaldt af den mest paatrængende Nødvendighed, men ogsaa i Virkeligheden sigte til at afhjælpe alle de reelle Mangler, der findes ved den nuværende Tilstand; thi fyldestgjør Lovforslaget ikke disse Betingelser, og har det blot partikulære Interessers Fremme til Formaal, saa ser jeg ikke rettere, end at det maa blive til Stude for Fiskeriet og kun vil fremkalde Besværinger og Klager, som Rigsdagen ikke kan se bort fra, efter at den uden tvingende Nødvendighed har indladt sig paa at foretage stykkevisse Forandringer i den for saa ganske saa Nar siden efter foregaaende Undersøgelser af Sagkyndige og moden Prøvelse vedtagne Fiskerilov. Men se vi nu hen til Bestaaenheden af de Besværinger, som ere fremsatte mod den bestaaende Tilstand er det indlysende, at de væsentligste af disse Besværinger aldeles ikke kunne afhjælpes ved det foreliggende Lovforslag, der end ikke indeholder en eneste dertil sigtende Bestemmelse. Af Betænkningen vil det høie Thing have bemærket, at de Besværinger, der ere fremkomne over den bestaaende Tilstand, ikke saameget ere rettede mod Flyndersnorvaad-fiskeriet som meget mere mod Kalesfiskeri med Ankervaad, der skal være ødelæggende for Fiskeynglen, hvilket er konstateret af alle de sagkyndige Mænd, som have ledsaget disse Besværinger med deres Erklæringer. Jeg skal i saa Henseende eksempelvis henvise til en Erklæring, der har foreligget Udvalget fra en i Fiskeri særlig sagkyndig Mand, nemlig Adjunkt Feddersen i Viborg, som har bekræftet det Anførte om Fiskeynglens Ødelæggelse ved Kalesfiskeri med Ankervaad, idet han henviser til sin personlige Nærværelse ved et saadant Fiskeri, hvor han har gjort denne Erfaring; og i samme Retning have de øvrige Sagkyndige,